

POLITICA MEDIOAMBIETAL Y ECOLOCHÍA SOZIAL

(A esclabitud d'o progreso) A esclabitud d'o desembolique capitalista versus a liberazi3n d'o desembolique sostenible.

En a actualidat no només podemos fablar de crisis economica sino d'una crisis a ran global, una crisis que se reflexa en toz os aspectos d'as nuestras bidas, incluyius os aspectos medioambientals, per ixo cal reprener o conzepto de crisis ecoloxica, que resalte o serioso periglo ta la conserbaz3n de tot o planeta.

Estamos pues debán d'una d'as piors crisis economica y sozial que ha sufriu a umanidat y en o trasfundo de tot bi ha o risque d'una crisis planetaria a ran medio ambiental. Cuan toz os parametros mos marcan que o risque de calentura global ye reyal y as consecuencias tanto ambientals como economicas y sozials posan de nuevo en duda o modelo capitalista de desembolique alazetau en o consumismo y la *lochica d'o dominio*, que mira d'adecuar os procesos naturals a las necesidaz de l'ombre, un desembolique puramén materialista d'a zienza y tecnolochía sin atender a las menimas consecuencias medio ambientals.

Iste modelo basau en un concepto dezimononico d'a naturaleza, cuala depredazi3n y saqueu ye base d'o desembolique capitalista ha d'estar rebisau, ta ello proposamos una ecolochía sozial, libre d'ixe concepto dominador, ya que o dominio de l'ombre sobre a naturaleza se basa en o dominio d'un ser umano sobre l'atro, o concepto d'explotazi3n se traslada a lo largo de toz os procesos productibos dica alcanzar a suya maxima exprisi3n en o concepto capitalista d'a economía.

Per o que ta recuperar ixo equilibrio ecoloxico s'amenista a eliminazi3n d'o concepto de dominio, de distinz3n de clase, d'a cherarquizazi3n sozial.

A nuestra propuesta anticapitalista esca a retornada ta ixa comuni3n con o ecosistema, pribando l'abuso y escando una integrazi3n d'o desembolique partindo d'a eliminazi3n de clases como mida que ye menester ta la recuperazi3n d' concepto de naturaleza y no de recursos naturals.

Isto no implica ni aboga pas per una renunzia a lo desembolique ni a evoluci3n lochica d'a tecnolochía, sino una rebilcadura de l'armonía que supone una retroalimetazi3n ¿razional?, a travies d'o desembolique d'una tecnolochía que permita refer ixa relaci3n de traza equilibrada.

Cal o desembolique de nuevas trazas d'enerchía limpia que elimine a dependencia de sustancias contaminans y especulatibas, a reincorporazi3n d'os procesos naturals a la nuestra vida meyán a integrazi3n de formas de desembolique pias a os ecosistemas, aprobeitando as suyas funzi3ns como mecanismos de canalizaci3n enerchetica como pueden ser os procesos depuratibos y asimilatibos d'os organismos escando un ziclo integral de l'aproveitamiento de l'augua.

A modificazi3n d'a percepci3n de desembolique urbano, ebitando lo concepto de megalopolis, eliminando a especulazi3n y cultura d'o tocho con modelos de zidat mes uman, escando a integrazi3n d'a cutianeidat en os procesos de reaproveitadura, a reutilizaci3n, reziclau, rebaluzi3n y depurazi3n, ben d'estar practicas comuns en as nuestras bidas igual como lo están en os procesos naturals, ta ello se fa impreszindible a educazi3n, una cultura que modifique os abitots sozials de consumismo y malgasto. Una soziedad educada en o respeto a la naturaleza y en a importancia de toz os suyos procesos.

A millor politica conserbazionista ye aquella que preba d'ebitar a nezesidat de interbenir, percaber a esferra d'o nuestro entorno ye a millor traza d'asegurar a perbibencia de todas las espeziez, mesmo la umana.

Medio ambién en Aragón. Aragón no ye pas un solar

“Troz de terreno an s’ha edificau u que ye destinau a edificar.” Asinas ye como beyen Aragón, un puesto an aplicar un modelo de desembolique desfasau basau en a especulación, en o tot bale y o pilotazo a tuttiplen.

“O nuestros gobernans”, han aplicau ta o nuestro país a unica traza que conoixen de creyar riqueza, a que emplean ta ellos mesmos y os suyos amigos, a foscor, os amiguismos y o peso d’as menazas a qui s’atriben a debantar a boz en contra. Incapables de beyer dillá d’o que han tetau no pueden ni saben pensar d’atras trazas. Luen de escar soluzions que amorten a borazidat d’un capitalismo inuman, no beyen en Aragón que un puesto que ufrir a los suyos garganchons como qui brinda un sacrificio a la bestia ta que sia benebolo con ellos.

Mientras bals, montañas, ríos, estepas, tozal y fuebas beyen como lo su entorno natural dixta d’estar-lo ta conbertir-se-ne en urbanizacions descomunals, aeropuertos en o laso, campos de golf sin futuro, casinos ¿Ta qui?, entibos ta especular con l’agua, grans AVES que trabesan y espiazan o país “per o bien d’a comunicación”, enamplando encara mes as distancias en eliminar o tren tradizional.

Tot isto ha prebocau que en Aragón, allá an miremos trobamos absolutos excesos y barbaridaz medioambientals.

- O Pirineu tremola per as excabadoras d’as estazions d’esquí con proyectos de enampladura u nuebos proyectos de cara ta un futuro mes que inzierto, climatolochicamen fablando. Y tot ello apoyau en a finanziazió d’o tocho, eliminando os modelos d’interaizió de l’ombre con a naturaleza que ha conformau entre os siglos os paisaches d’as nuestras montañas. Y a os suyos piez en as Bals pirenenos y somantanos d’o Sobrarbe se plantea un descomunal proyecto que preba de creyar 10.000 puestos de treball en una comarca cuala poblaci6n apenas rebasa os 7.000 abitans, an se mezclallan todas as barbaridaz y posan en as tres pedretas sieglos de desembolique sostenible.
- En as estepas monegrinas se plantea a creyazi6n d’o mayor espacio adedicau a lo chuego de toda Europa, con unos requerimientos d’infraestructuras, enercheticos, augua y presonas que preboca tremols solo pensar en a inbersi6n que suposan t’Arag6n o fosco negocio d’unos pocos. Y tot ixo a costa de destruir zientos d’ect6rias d’abitats protechius per a Directiva h6bitats y a Red Natura 2000.
- Os nuestros ríos pendiens d’unas infraestructuras idraulicas que ipotecan a establidat biolochica d’as suyas auguas, contrabenindo a Directiba Marco d’as Auguas.
- A engruzia capitalista torna a menazar os nuestros pueblos con la puesta en marcha de Minas como a de Borobia en a sarra d’o Tablau, que menaza graumén no solo que a integridat ecolochica de l’entorno, de ríos, acuíferos y naturaleza en cheneral sino que as suyas embrecaduras sobre a salut umana desaconsellan de tot a puesta en explotazi6n.
- Mesmamen o desembolique d’una agricultura masiba, extensiba y monoespezifca suposa una grau menaza ta la agricultura tradizional y d’o chiquet productor, que se beye obligau a la emplega de simiens transchenicas creyadas per as grans industrias entrenazionals como MONSANTO, que menazan la dibersidat ecolochica d’a rica uerta aragonesa, perdendo-se-ne practicamen todas as clases agricolas d’Arag6n. Isto preboca a supresi6n d’a identidat d’agricultor, que no pasa a estar que un manullador de tierra pues con ista politica de producci6n agraria desapareixe a resoluta umana d’a chesti6n y producci6n. S’elimina a soberanía alimentaria y capazidat de tría en a chesti6n d’o propio productor sobre qué y cuán producir.

O Medio Ambién en Aragón se mereixe un rispeto, a suya gran balura biocheografica mos fa desfrutar d’asabelo d’ambiens que van dende as chiquininas plantas alpinas dica a os chicorrans crustazios endemicos d’as nuestras salinas de monegros, capaces de d’endurar as condizions mes duras de salinidad y sequeras...pero que o desembolique de reganos mal planteaus malmeten de raso.

Iste modelo de desembolique que contempla a lo medio ambién como un entrepuz, no ye que o reflexo d’una politica ambiental que no se’n acata d’a balura d’a vida per si mesma, que no beye en o “territorio” que un puesto an que mercadiar.

Per tot ixo proposamos o desembolique d'una politica medio ambiental que estableixca como prioridat:

- A creyazi3n d'un organismo publico Aragon3s d'enerchia que planteye o desembolique d'enerchias limpias, y a correcta administrazi3n d'os recursos enercheticos, asinas como a suya producci3n y distribuci3n.
- Desembolicar una politica idraulica que estableixca como prioridat o mantenimiento d'os procesos naturals d'os r3os como alazet ta la suya conservazi3n, atendendo as disposizons d'a Directiba Marco de l'Augua. Fuyindo de

trescols y construcci3n de grans entibos en os suyos cauzes que suposen a esferra d'os abitats y espeziez pias a os r3os.

- Fomentar unas politicas de desembolique sostenible, parando espezial cuenta con as emplegas tradizionalas d'o suelo y aprobeitaduras sostenibles d'os recursos que permitan o mantenimiento y prosperidat d'a vida en el medio rural sin que calga cayer en o dinero f3zil d'a especulaci3n urbanistica, aprobeitando l'atractibo d'o nuestro entorno ta escar trazas de chesti3n y fomento d'un turismo responsable y compatible con o mantenimiento d'as caracteristicas naturals de cada puesto.

- O desembolique d'una educaci3n ecolochica, que mos enseñe a parar cuenta d'a importancia de cadag3n d'os nuestros chestos cutianos, empentando l'escuse enerchetico, a reutilizaci3n, reciclau, balurizaci3n y depuraci3n d'os nuestros residuos con aprobeitamiento y reutilizaci3n d'auguas residuales como auguas de riego cuan asinas lo permitan os parametros de contaminazi3n.

- Optimizar os procesos de recullida de residuos a trabi3s d'a embrecadura ziudadana y establezimiento de politicas de aprobeitamiento y reciclau, que ebite un consumo desmesurau de materia prima.

- Establexer un control firme sobre as industrias contaminans ta ebitar a mala chesti3n d'os residuos, establindo mesuras de control y protocolos de seguridat que aseguren o suyo cumplimiento. Marcando un canon que ir3 destinau a financiar directam3n as mesuras medioambientals.

- Refincar y garantir l'acceso a os productos agr3colas d'as bariedaz agricolas aragonesas a lo comercio, ta faborezer o mantenimiento d'istas reserbas cheneticas y empentar a emplega de bariedaz adaptadas a l'entorno per selecci3n natural fuyindo d'as marcas rechistradas y d'a agricultura transchenica fomentada per os grans productors mundials de simiens.

Istas son propuestas urchens ta aturar o proceso de destrucci3n d'a vida en o nuestro planeta tal cual la conoixemos y cal o tuyo compromis actibo. Son l'alazet cheneral de futuras propuestas colectibistas, solidarias, chustas y elaboradas per todas medi3n procesos partizipatibos. Refirma istas propuestas con o tuyo compromis social diyario y reibindicatibo, u si lo prefieres refirme estas mesuras nomes con o tuyo boto a Iniziatiba Internacionalista – Cucha d'os Pueblos.

Cucha Independentista

POLÍTICA MEDIAMBIENTAL I ECOLOGIA SOCIAL

(L'esclavitud del progrés) L'esclavitud del desenvolupament capitalista versus l'alliberament del desenvolupament sostenible.

A l'actualitat no solament podem parlar de crisi econòmica, sinó d'una crisi a nivell global, una crisi que es reflecteix en tots els aspectes de les nostres vides, inclosos els aspectes mediambientals, per la qual cosa és necessari recuperar el concepte de crisi ecològica, que ressalti el seriós perill per a la conservació de tot el planeta.

Estem doncs davant d'una de les pitjors crisis econòmica i social que ha patit la humanitat i en el rerefons de tot està el risc d'una crisi planetària a nivell mediambiental. Quan tots els paràmetres ens indiquen que el risc d'escalfament global és real i les conseqüències, tant ambientals com econòmiques i socials, posen de nou en entredit el model capitalista de desenvolupament basat en el consumisme i la lògica del domini, que pretén adequar els processos naturals a les necessitats de l'home, un desenvolupament purament materialista de la ciència i tecnologia sense atendre a les mínimes conseqüències mediambientals.

Aquest model basat en un concepte vuitcentista de la naturalesa, la depredació i el saqueig de la qual és base del desenvolupament capitalista, ha de ser revisat. Per això plantejem una ecologia social, lliure d'aquest concepte dominant, ja que el domini de l'home sobre la naturalesa es basa en el domini d'un ésser humà sobre l'altre, el concepte d'explotació es trasllada al llarg de tots els processos productius fins a arribar a la seva màxima expressió en el concepte capitalista de l'economia.

Per la qual cosa, per a recuperar aquest equilibri ecològic és necessària l'eliminació del concepte de domini, de distinció de classe, de la jerarquització social.

La nostra proposta anticapitalista busca el retorn a aquesta comunió amb l'ecosistema, evitant l'abús i buscant una integració del desenvolupament partint de l'eliminació de classes com mesura necessària per a la recuperació del concepte de naturalesa i no de recursos naturals.

Això no implica ni advoca una renúncia al desenvolupament ni l'evolució lògica de la tecnologia, sinó una recuperació de l'harmonia que suposi una retroalimentació racional mitjançant el desenvolupament d'una tecnologia que permeti restablir aquesta relació de forma equilibrada.

Es fa necessari el desenvolupament de noves formes d'energia neta que elimini la dependència de substàncies contaminants i especulatives, la reincorporació dels processos naturals a la nostra vida mitjançant la integració de formes de desenvolupament lligades als ecosistemes, aprofitant les seves funcions com mecanismes de canalització energètica, com poden ser els processos depurats i assimilats dels organismes buscant un cicle integral de l'aprofitament de l'aigua.

La modificació de la percepció de desenvolupament urbà, evitant el concepte de megalòpolis, eliminant l'especulació i cultura del toxtó amb models de ciutat més humana, buscant la integració de la quotidianitat en els processos de reaprofitament, la reutilització, reciclatge, revaloració i depuració, han de ser pràctiques comunes en les nostres vides com ho són en els processos naturals, per a això es fa imprescindible l'educació, una cultura que modifiqui els hàbits socials de consumisme i balafament. Una societat educada en el respecte a la naturalesa i en la importància de tots els seus processos.

La millor política conservacionista és aquella que busca evitar la necessitat d'intervenir, i prevenir el deteriorament del nostre entorn és la millor forma d'assegurar la supervivència de totes les espècies, inclosa la humana.

Mediambient a l'Aragó. Aragó no és un solar

“Porció de terreny on s'ha edificat o que es destina a edificar.” Així és com veuen Aragó, un lloc on aplicar un model de desenvolupament desfasat basat en l'especulació, en el tot val i de la pilotada a tutiplen.

“Els nostres governants”, han aplicat per al nostre país l'única forma que coneixen de crear riquesa, la qual utilitzen per a ells mateixos i els seus amics, la turbietat, els amiguismes i el pes de les amenaces als quals s'atreueixen a aixecar la veu en contra. Incapaços de veure més enllà del que han mamat, no poden ni saben pensar d'altra manera. Lluny de buscar solucions que aplaquin la voracitat d'un capitalisme inhumà, només veuen a Aragó un lloc que oferir a les seves gargamelles com qui ofrena un sacrifici a la bèstia perquè sigui benèvol amb ells.

Mentre valls, muntanyes, rius, estepes, turons i olles veuen com el seu entorn natural deixa de ser-lo per a convertir-se en urbanitzacions descomunals, aeroports en el no-res, camps de golf sense futur, casinos per qui?, pantans per a especular amb l'aigua, grans trens d'alta velocitat que travessen i fragmenten el país “darrere de la comunicació”, augmentant encara més les distàncies a l'eliminar el tren tradicional.

Tot això ha provocat que a Aragó, allà on mirem trobem absoluts excessos i errors mediambientals.

- El Pirineu s'estremeix per les excavadores de les estacions d'esquí amb projectes d'ampliacions o nous projectes de cara a un futur més que incert, climatològicament parlant. I tot això recolzat en el finançament del totxo eliminant els models d'interacció de l'home amb la naturalesa que ha conformat al llarg dels segles els paisatges de les nostres muntanyes. I als seus peus en les valls pirinenques i somontans del Sobrarbe es planteja un descomunal projecte que pretén crear 10.000 llocs de treball en una comarca on la població just passa els 7.000 habitants, on s'entremesclen totes les barbaritats i posen en la picota segles de desenvolupament sostenible.
- En les estepes monegrines es planteja la creació del major espai dedicat al joc de tota Europa, amb uns requeriments d'infraestructures, energètics, aigua i persones que provoca calfreds només pensar en la inversió que suposen per a Aragó el fosc negoci d'uns pocs. I tot això a costa de destruir centenars d'hectàrees d'hàbitats protegits per la Directiva hàbitats i la Xarxa Natura 2000
- Els nostres rius pendents d'unes infraestructures hidràuliques que hipotequen l'estabilitat biològica de les seves aigües, contravenint la Directiva Marc de l'Aigües.
- La voracitat capitalista amenaça de nou als nostres pobles amb l'engegada de Mines com la de Borobia a la serra del Tablado, que amenaça greument no solament la integritat ecològica de l'entorn, de rius, aqüífers i naturalesa en general, sinó que les seues implicacions sobre la salut humana desaconsellen absolutament la posada en explotació.
- De la mateixa manera, el desenvolupament d'una agricultura massiva, extensiva i monoespecífica suposa una greu amenaça a l'agricultura tradicional i del petit productor, que es veu obligat a la utilització de llavors transgèniques creades per les grans indústries internacionals com Monsanto, que amenacen la diversitat ecològica de la rica horta aragonesa, perdent-se pràcticament totes les varietats agrícoles d'Aragó. Això provoca la supressió de la identitat d'agricultor, qui passa a ser un mer manipulador de terra, ja que amb aquesta política de producció agrària s'elimina la decisió humana de la gestió i producció. S'elimina la sobirania alimentària i capacitat de decisió en la gestió del propi productor sobre el què i quan produir.

El Medi ambient a Aragó es mereix un respecte, el seu alt valor biogeogràfic ens fa gaudir d'un sense fi d'ambients que van des de les diminutes plantes alpines fins a a els diminuts crustacis endèmics de les nostres salines de Monegros, capaces d'aguantar les condicions més dures de salinitat i sequeres... però que el desenvolupament de regadius mal plantejats posen contra la paret.

Aquest model de desenvolupament que contempla al mediambient com un entrebanc, no és més que el reflex d'una política ambiental que no entén del valor de la vida per si mateixa, que únicament veu en “el territori” un lloc de mercat.

Per tot això proposem el desenvolupament d'una política mediambiental que estableixi com a prioritat:

- La creació d'un organisme públic Aragonès d'energia que plantegi el desenvolupament d'energies netes, i la correcta administració dels recursos energètics, així com la seva producció i distribució.
- Desenvolupar una política hidràulica que estableixi com prioritat el manteniment dels processos naturals dels rius com base per a la seva conservació, atenent les disposicions del Directiva Marc de l'Aigua. Fugint de transvasaments i construcció de grans pantans en les seves lleres que suposin la destrucció dels hàbitats i espècies lligats als rius.
- Fomentar unes polítiques de desenvolupament sostenible, amb especial atenció als usos tradicionals del sòl i aprofitaments sostenibles dels recursos que permetin el manteniment i prosperitat de la vida en el medi rural sense necessitat de caure en els diners fàcils de l'especulació urbanística, aprofitant l'atractiu del nostre entorn per a buscar formes de gestió i foment d'un turisme responsable i compatible amb el manteniment de les característiques naturals de cada lloc.
- El desenvolupament d'una educació ecològica, que ens ensenyi a visualitzar la importància de cadascun dels nostres gestors quotidians, fomentant l'estalvi energètic la reutilització, reciclatge, valorització i depuració dels nostres residus amb aprofitament i reutilització d'aigües residuals com aigües de reg quan així ho permetin els paràmetres de contaminació.
- Optimitzar els processos de recollida de residus mitjançant la implicació ciutadana i establiment de polítiques d'aprofitament i reciclat, que eviti un consum desmesurat de matèria primera.
- Establir un control ferri sobre les indústries contaminants per a evitar la dolenta gestió dels residus, establint mesures de control i protocols de seguretat que assegurin el seu compliment. Marcant un cànon que anirà destinat a finançar directament les mesures mediambientals.
- Assegurar i garantir l'accés als productes agrícoles de les varietats agrícoles aragoneses al comerç per afavorir el manteniment d'aquestes reserves genètiques i fomentar la utilització de varietats adaptades a l'entorn per selecció natural fugint de les marques registrades i de l'agricultura transgènica fomentada pels grans productors mundials de llavors.

Aquestes són propostes urgents per a detindre el procés de destrucció de la vida en el nostre planeta tal com la coneixem i necessiten el teu compromís actiu. Són la base general de futures propostes col·lectivistes, solidàries, justes i elaborades per totes mitjançant processos participatius. Dóna suport aquestes propostes amb el teu compromís social diari i reivindicatiu, o si ho prefereixes dóna suport aquestes mesures només amb el teu vot a Iniciativa Internacionalista.

Cucha Independentista

POLITICA MEDIOAMBIENTAL Y ECOLOGÍA SOCIAL

(La esclavitud del progreso) La esclavitud del desarrollismo capitalista versus la liberación del desarrollo sostenible.

En la actualidad no solo podemos hablar de crisis económica sino de una crisis a nivel global, una crisis que se refleja en todos los aspectos de nuestras vidas, incluidos los aspectos medioambientales, por lo que es necesario recuperar el concepto de crisis ecológica, que resalte el serio peligro para la conservación de todo el planeta.

Estamos pues ante una de las peores crisis económica y social que ha sufrido la humanidad y en el trasfondo de todo está el riesgo de una crisis planetaria a nivel medio ambiental. Cuando todos los parámetros nos indican que el riesgo de calentamiento global es real y las consecuencias tanto ambientales como económicas y sociales ponen de nuevo en entredicho el modelo capitalista de desarrollo basado en el consumismo y la *lógica del dominio*, que pretende adecuar los procesos naturales a las necesidades del hombre, un desarrollo puramente materialista de la ciencia y tecnología sin atender a las mínimas consecuencias medio ambientales.

Este modelo basado en un concepto decimonónico de la naturaleza, cuya depredación y saqueo es base del desarrollo capitalista ha de ser revisado, para ello planteamos una ecología social, libre de ese concepto dominador, ya que el dominio del hombre sobre la naturaleza se basa en el dominio de un ser humano sobre el otro, el concepto de explotación se traslada a lo largo de todos los procesos productivos hasta alcanzar su máxima expresión en el concepto capitalista de la economía.

Por lo que para recuperar ese equilibrio ecológico es necesaria la eliminación del concepto de dominio, de distinción de clase, de la jerarquización social.

Nuestra propuesta anticapitalista busca el retorno a esa comunión con el ecosistema, evitando el abuso y buscando una integración del desarrollo partiendo de la eliminación de clases como medida necesaria para la recuperación del concepto de naturaleza y no de recursos naturales.

Esto no implica ni aboga por una renuncia al desarrollo ni la evolución lógica de la tecnología, sino una recuperación de la armonía que suponga una retroalimentación ¿racional?, mediante el desarrollo de una tecnología que permita restablecer esa relación de forma equilibrada.

Se hace necesario el desarrollo de nuevas formas de energía limpia que elimine la dependencia de sustancias contaminantes y especulativas, la reincorporación de los procesos naturales a nuestra vida mediante la integración de formas de desarrollo ligados a los ecosistemas, aprovechando sus funciones como mecanismos de canalización energética como pueden ser los procesos depurativos y asimilativos de los organismos buscando un ciclo integral del aprovechamiento del agua.

La modificación de la percepción de desarrollo urbano, evitando el concepto de megalópolis, eliminando la especulación y cultura del ladrillo con modelos de ciudad más humano, buscando la integración de la cotidianidad en los procesos de reaprovechamiento, la reutilización, reciclado, revalorización y depuración, han de ser prácticas comunes en nuestras vidas como lo son en los procesos naturales, para ello se hace imprescindible la educación, una cultura que modifique los hábitos sociales de consumismo y despilfarro. Una sociedad educada en el respeto a la naturaleza y en la importancia de todos sus procesos.

La mejor política conservacionista es aquella que busca evitar la necesidad de intervenir, prevenir el deterioro de nuestro entorno es la mejor forma de asegurar la supervivencia de todas las especies, incluida la humana.

Medio ambiente en Aragón. Aragón no es un solar

“Porción de terreno donde se ha edificado o que se destina a edificar.” Así es como ven Aragón, un lugar donde aplicar un modelo de desarrollo desfasado basado en la especulación, en el todo vale y el pelotazo a tutiplén.

“Nuestros gobernantes”, han aplicado para nuestro país la única forma que conocen de crear riqueza, la que usan para ellos mismos y sus amigos, la turbiedad, los amiguismos y el peso de las amenazas a los que se atreven a levantar la voz en contra. Incapaces de ver más allá de lo que han mamado no pueden ni saben pensar de otra manera. Lejos de buscar soluciones que aplaquen la voracidad de un capitalismo inhumano, solo ven en Aragón un lugar que ofrecer a sus fauces como quien ofrenda un sacrificio a la bestia para que sea benévolo con ellos.

Mientras valles, montañas, ríos, estepas, cerros y ollas ven como su entorno natural deja de serlo para convertirse en urbanizaciones descomunales, aeropuertos en la nada, campos de golf sin futuro, casinos ¿Para quién?, pantanos para especular con el agua, grandes AVES que atraviesan y fragmentan el país “en pos de la comunicación”, aumentando aun más las distancias al eliminar el tren tradicional.

Todo esto ha provocado que en Aragón, allá donde miremos encontramos absolutos desmanes y desatinos medioambientales.

- El Pirineo se estremece por las excavadoras de las estaciones de esquí con proyectos de ampliaciones o nuevos proyectos de cara a un futuro más que incierto, climatológicamente hablando. Y todo ello apoyado en la financiación del ladrillo, eliminando los modelos de interacción del hombre con la naturaleza que ha conformado a lo largo de los siglos los paisajes de nuestras montañas. Y a sus pies en los Valles pirenaicos y somontanos del Sobrarbe se plantea un descomunal proyecto que pretende crear 10.000 puestos de trabajo en una comarca cuya población apenas rebasa los 7.000 habitantes, donde se entremezclan todas las barbaridades y ponen en la picota siglos de desarrollo sostenible.
- En las estepas monegrinas se plantea la creación de el mayor espacio dedicado al juego de toda Europa, con unos requerimientos de infraestructuras, energéticos, agua y personas que provoca escalofríos solo pensar en la inversión que suponen para Aragón el oscuro negocio de unos pocos. Y todo ello a costa de destruir cientos de hectáreas de hábitats protegidos por la Directiva hábitats y la Red Natura 2000.
- Nuestros ríos pendientes de unas infraestructuras hidráulicas que hipotecan la estabilidad biológica de sus aguas, contraviniendo la Directiva Marco del Aguas.
- La voracidad capitalista amenaza de nuevo a nuestros pueblos con la puesta en marcha de Minas como la de Borobia en la sierra del Tablado, que amenaza gravemente no solo la integridad ecológica del entorno, de ríos, acuíferos y naturaleza en general sino que sus implicaciones sobre la salud humana desaconsejan absolutamente la puesta en explotación.
- De igual forma el desarrollo de una agricultura masiva, extensiva y monoespecífica supone una grave amenaza a la agricultura tradicional y del pequeño productor, que se ve obligado a la utilización de semillas transgénicas creadas por las grandes industrias internacionales como MONSANTO, que amenazan la diversidad ecológica de la rica huerta aragonesa, perdiéndose prácticamente todas las variedades agrícolas de Aragón. Esto provoca la supresión de la identidad de agricultor pasa a ser un mero manipulador de tierra ya que con esta política de producción agraria se elimina la decisión humana de la gestión y producción. Se elimina la soberanía alimentaria y capacidad de decisión en la gestión del propio productor sobre el qué y cuando producir.

El Medio Ambiente en Aragón se merece un respeto, su alto valor biogeográfico nos hace disfrutar de un sinfín de ambientes que van desde las diminutas plantas alpinas hasta a los diminutos crustáceos endémicos de nuestras salinas de monegros, capaces de aguantar las condiciones más duras de salinidad y sequías...pero que el desarrollo de regadíos mal planteados ponen en jaque.

Este modelo de desarrollo que contempla al medio ambiente como un estorbo, no es más que el reflejo de una política ambiental que no entiende del valor de la vida por si misma, que únicamente ve en el “territorio” un lugar de mercadeo.

Por todo ello proponemos el desarrollo de una política medio ambiental que establezca como prioridad:

- La creación de un organismo público Aragonés de energía que plantee el desarrollo de energías limpias, y la correcta administración de los recursos energéticos, así como su producción y distribución.
- Desarrollar una política hidráulica que establezca como prioridad el mantenimiento de los procesos naturales de los ríos como base para su conservación, atendiendo las disposiciones del Directiva Marco del Agua. Huyendo de trasvases y construcción de grandes pantanos en sus cauces que supongan la destrucción de los hábitats y especies ligados a los ríos.
- Fomentar unas políticas de desarrollo sostenible, con especial atención a los usos tradicionales del suelo y aprovechamientos sostenibles de los recursos que permitan el mantenimiento y prosperidad de la vida en el medio rural sin necesidad de caer en el dinero fácil de la especulación urbanística, aprovechando el atractivo de nuestro entorno para buscar formas de gestión y fomento de un turismo responsable y compatible con el mantenimiento de las características naturales de cada sitio.
- El desarrollo de una educación ecológica, que nos enseñe a visualizar la importancia de cada uno de nuestros gestos cotidianos, fomentando el ahorro energético la reutilización, reciclado, valorización y depuración de nuestros residuos con aprovechamiento y reutilización de aguas residuales como aguas de riego cuando así lo permitan los parámetros de contaminación.
- Optimizar los procesos de recogida de residuos mediante la implicación ciudadana y establecimiento de políticas de aprovechamiento y reciclado, que evite un consumo desmedido de materia prima.
- Establecer un control férreo sobre las industrias contaminantes para evitar la mala gestión de los residuos, estableciendo medidas de control y protocolos de seguridad que aseguren su cumplimiento. Marcando un canon que irá destinado a financiar directamente las medidas medioambientales.
- Asegurar y garantizar el acceso a los productos agrícolas de las variedades agrícolas aragonesas al comercio, para favorecer el mantenimiento de estas reservas genéticas y fomentar la utilización de variedades adaptadas al entorno por selección natural huyendo de las marcas registradas y de la agricultura transgénica fomentada por los grandes productores mundiales de semillas.

Estas son propuestas urgentes para detener el proceso de destrucción de la vida en nuestro planeta tal y como la conocemos y necesitan tu compromiso activo. Son la base general de futuras propuestas colectivistas, solidarias, justas y elaboradas por todas mediante procesos participativos. Apoya estas propuestas con tu compromiso social diario y reivindicativo, o si lo prefieres apoya estas medidas sólo con tu voto a Iniziatiba Internazionalista – Cucha dos Pueblos.

Cucha Independentista